گزارش

صفحات اجتماعی
از گاف‌های گزارشگران فوتبال می‌گویند

علیفر و خیابانی در صدر

■ به تازگی در شبکه‌های اجتماعی صفحات به نام این گزارشگران باز شده است که هر گزارش آنها زیر ذره‌بین قرار می‌گیرد و گاف‌های آنها را بیان می‌کنند. یکی از کسانی که حضور پررنگی در این صفحات دارد، علیرضا علیفر است، هر بازی‌ای که او گزارش می‌کند، ساعتی بعد در صفحات شبکه اجتماعی می‌توان گاف‌های او را دید. با هم نگاهی می‌اندازیم به گاف‌های آقای علیفر که خودش به هیچ عنوان قبول نمی‌کند که بعضی از گاف‌هایی که می‌دهد به دلیل اطلاعات ناقص است. البته بیشتر این گاف‌ها به خاطر اشتباهات «لپی» است. با هم نگاهی می‌اندازیم به بعضی از گاف‌های علیفر که به تازگی داده است که خواندن آنها خالی از لطف نیست.

بازی اینتر و رم

۱- پیزارو کاپیتان تیم‌ملی شیلی هست.

۲- گاگو می‌خواد با شماره ۹ وارد بازی بشه.

۳- تو باین مونیخ اعتماد به نفس این ستاره آرژانتینی (گاگو) رو خرد کردند. گاگو در تنها تیم اروپایی که بازی کرده است، رئال مادرید است.

۴- تو بازی قبلی آنخلدر دفاع راست از بازی اخراج شده و حالا رانوکیا تو این پست جایگزینش شده.

گزارش بازی بارسا: «دوربین پویول رو نشون میده رو سکو تماشاگران. بیچاره یک ماه مصدومه» استاد: بله کاپیتان پویول که گواردیولا اعتقادی بهش نداره و به سکونشین تبدیل شده. علیفر یه مدت بازی‌های لیگ اسپانیا رو گزارش می‌کرد. اسپانیا آمار شوت به دروازه رو به این شکل نشون می‌داد: ۳/۷، یعنی سه شوت از هفت شوت در چارچوب بود. علیفر می‌گفت: «و باز هم اون آمار عجیب. اسپانیا تنها کشور بین کشورهای صاحب فوتبال هست که آمار شوت به دروازه رو با اعشار نشون میده.

جواد خیابانی

یکی دیگر از گزارشگرانی که در شبکه اجتماعی صفحه مخصوص برای خود دارد، جواد خیابانی است.

چند نمونه از گاف‌های خیابانی را با هم مرور می‌کنیم

بازی رئال - رایو والکانو:

بازی بین دو تیم سفیدپوش رئال مادرید و رایو والکانو در این لحظه آغاز میشه.

یه سوال فنی پیش میاد اینجا، چطوری میشه دوتا تیم با لباس یه‌رنگ بازی کنن.

بازی پرسپولیس و ساپیا، جواد خیابانی: کریم انصاری‌فرد با برادران انصاری‌فرد (حسن و عباس) هیچ نسبتی نداره. مخصوصا با عباس انصاری‌فرد.

چلسی گل زد و جواد خیابانی در لابه‌لای فریادهایش گفت «بدون شک الان مردم شهر چلسی خیلی خوشحال هستند» او بعدها این واقعیت را که در کل بریتانیا شهری تحت عنوان چلسی وجود ندارد، پذیرفت. اما به عنوان آخرین دفاعیه‌اش مدعی شد چلسی نام محله‌ای در لندن و منظور گزارشگر هم اشاره به آن محله بوده است.

اما به غیر از این دو گزارشگر، گزارشگران دیگری مانند عباس بهروان بودند که با اشتباهات خود باعث شگفتی مخاطبان خود شدند. در مراسم تقدیر از عرب عراقی - پیشکسوت داوری کشور- بعد از بازی سپاهان و ذوب‌آهن، گزارشگر خودش را به او می‌رساند و می‌گوید: «بینندگان عزیز، در خدمت زنده‌یاد عرب عراقی هستیم.»

گزارشگر بازی استقلال و سپاهان می‌گوید: «وزش باران و بارش باد امکان برگزاری یه بازی زیبا رو از بین برده.

بازی نیمه‌نهایی جام جهانی ۹۴ بین برزیل و سوئد برگزار می‌شد و باز هم عباس بهروان پشت میز گزارش نشسته بود. در دقیقه ۹ ضربه مازینهو به تور کناری دروازه اصابت کرد و به اوت رفت «توی دروازه... توی دروازه... این گل می‌تونه نوید یک بازی پرگل و زیبا رو باشه برزیل یک سوئد صفر» البته ۱۵دقیقه بعد جهانگیر کوثری که به عنوان کارشناس در استودیو حضور داشت، گفت: «البته مثل اینکه آن توپ گل نشده بود. ضمن عذرخواهی از بینندگان عزیز بازی کماکان صفر-صفر دنبال میشه.»

بهرام شفیع، گزارشگر پیشکسوت کشورمان هم کم گاف‌های بزرگ نداده است. وقتی در دقایق پایانی بازی برزیل و هلند در جام جهانی ۹۸ داور به نشانه خطا سوت می‌زند، گزارشگر می‌گوید: «و این هم سوت پایان بازی.» بعد به امید اینکه داور خیلی زود خاتمه بازی را اعلام کند یک دقیقه‌ای سکوت می‌کند و وقتی خبری نمی‌شود، این‌طور ادامه می‌دهد: «حالا رونالدو صاحب توپ می‌شه. اسکندر کوتی در حال گزارش بازی غیرزنده تیم‌ملی اتریش و یک تیم دیگر بود. بالای صفحه تلویزیون در محل مربوط به درج نام تیم‌ها و نتیجه بازی نام لاتین اتریش (Austria) درج شده بود و جناب گزارشگر این تیم را استرالیا خطاب می‌کرد. کار به جایی رسید که پس از پایان پخش این بازی ضبط‌شده مجری شبکه سه با اشاره به تماس‌های پرتعداد مردمی ضمن عذرخواهی، اشتباه گزارشگر را تصحیح کرد. دوستان نزدیک هنوز او را پولی اوف صدا می‌زنند داستان از این قرار است که او پیش از آنکه این واژه Play off سر زبان‌ها بیفتد، لغت فارسی آن را در جایی خوانده بود و در جریان یکی از گزارش‌هایش گفت : (اگر همین نتیجه حفظ شود، سرنوشت در بازی پولی اوف مشخص خواهد شد.) این گزارشگر پیمان یوسفی بود. مجید خدایی یکی از کشتی‌گیران پرسپولیسی، بین تماشاگران نشسته بود، وقتی تلویزیون نشونش داد، فردوسی‌پور گفت: این هم مجید خدایی کشتی‌گیر تیم‌ملی فوتبال ایران.

گفت‌وگو با علیرضا علیفر گزارشگر فوتبال

از همه همکارانم بهترم

پویان امیری

علیرضا علیفر حدود ۱۷ سال پیش وارد صداوسیما شد و از گزارشگران قدیمی شبکه سه محسوب می‌شود. اما تجربه بیشتر او هیچ‌گاه باعث نشده گزارشگر شماره یک شبکه باشد و همیشه زیر سایه چهار رقیب جوان‌تر از خودش (فردوسی‌پور، خیابانی، میرزایی و یوسفی) قرار گرفته است. علیفر پافشاری عجیبی دارد تا به همه مخاطبانش ثابت کند که مربی فوتبال بوده و با سیستم‌ها به‌خوبی آشنا است. او بارها در گزارش‌هایش دفاع خطی چهارنفره را نقد می‌کند، درحالی که بهترین تیم‌های دنیا با این نوع سیستم دفاعی بازی می‌کنند. علیفر در طول مصاحبه هم اصرار داشت که نشان دهد، گاف‌هایی که در طول مسابقه می‌دهد، بسیار عادی است و اطلاعات کاملی هم نسبت به فوتبال داخلی و خارجی دارد و در این زمینه از رقیبان خود چیزی کمتر ندارد و حتی به خاطر داشتن مدرک مربیگری از همه گزارشگران فوتبال بالاتر هم است. در مقابل سوالات ما، سعی کرد با منطق جواب دهد، هرچند که بعضی از جواب‌های او قانع‌کننده نبود.

آقای علیفر شما به قول معروف عکس با لباس ورزشی دارید؟

بله، تا دلتان بخواهد، من عکس با لباس ورزشی دارم، چون در تیم جوانان برق و تاج بازی کردم و در دانشگاه افسری هم کاپیتان تیمی بودم که فیروز کریمی هم عضو آن تیم بود. مربیان من در تیم جوانان برق مرحوم حاج‌نصرالله بود که همین چندوقت پیش فوت کرد و در تیم تاج هم مرحوم علی دانایی‌فرد بود، فکر می‌کنم حدود سال ۵۶ بود که در جوانان بازی می‌کردم.

چرا فوتبال را ادامه ندادید؟

اتفاقا به واسطه حضور فیروز کریمی که آن موقع بازیکن پاس بود، من را به حسن حبیبی مربی آن زمان پاس معرفی کرد و با توجه به کارنامه قابل قبولی که در تیم‌های جوانان داشتم، قرار شد که به تیم پاس بروم. در تمرین با تیم پاس از ناحیه زانو مصدوم شدم و دیگر نتوانستم فوتبال بازی کنم.

هنوز با فیروز کریمی رابطه دارید؟

من، فیروز را خیلی دوست دارم، بسیاری از مواقع کلاس‌های دانشکده افسری را به خاطر تمرین فوتبال برای تیم دانشگاه رها می‌کردیم. بعضی‌وقت‌ها هم که تمرین نداشتیم بیرون می‌زدیم و تا شب می‌چرخیدیم اما خیلی وقت است که از کریمی خبر ندارم، مگر همین خبرهایی که در روزنامه‌ها شنیده می‌شود. او را از نزدیک ندیدم. فیروز بعد از مدتی که در پاس بود، به دلیل اینکه نیمکت‌نشین بود به تیم نیروی زمینی رفت و دیگر ارتباط ما قطع شد.

به‌صورت آماتور هم بازی نکردید؟

نه متاسفانه، سال اول دانشکده مربی ما ایرج قلیچ‌خانی بود و واقعا بازیکن خوبی بود اما مصدومیتم جلوی پیشرفت من را گرفت و از تیم دانشکده هم بیرون آمدم.

پس دیگر خبری از سر کلاس نرفتن نبود؟

نه دیگر تا سال چهارم، هر روز سر کلاس رفتم.

همان زمان دنبال مربیگری رفتید؟

خیر، بعد از اتمام دانشگاه به فدراسیون فوتبال رفتم و در کلاس‌های درجه سه ایران ثبت‌نام کردم و برای اینکه بتوانم در کلاس‌های درجه دوم ثبت‌نام کنم باید یک سال به‌صورت فعال مربیگری می‌کردم. در این یک‌سال در تیم شیشه و گاز که در دسته دوم بود، سرمربی بودم. بعد از قبولی در کلاس‌های درجه دوم به تیم امید انتظام رفتم که به نوعی تیم دوم پاس بود. در این تیم هم یک سال سرمربی بودم تا بتوانم در کلاس‌های درجه یک شرکت کنم، البته در این مدت در تیم پاس هم دستیار آقای آخوندی بودم تا اینکه مدرک مربیگری را هم گرفتم. بعد از آن مدتی در تیم بزرگسالان انتظام مربیگری کردم تا به تلویزیون رفتم.

ابتدا باید تخصص در رشته‌ای که می‌خواهد گزارش کند را داشته باشد. مثلا من مربی فوتبال آقای آتشی مربی بسکتبال بودند و همین‌طور آقای محتشمی‌پور که والیبال گزارش می‌کنند. این باعث می‌شود من از همه همکاران بالاتر قرار بگیرم، چون اطلاعات و نکات فنی زیادی می‌دانم که دیگر همکاران از آنها ناآگاه هستند

به‌نظر می‌رسد باتوجه به اینکه شما درمورد مسایل داوری هم با قاطعیت نظر می‌دهید، در کلاس‌های داوری هم شرکت کردید؟

در همان کلاس‌های مربیگری، یک بخش ویژه و جدی قضیه داوری است. خوشبختانه در هر سه کلاس آقای منوچهر نظری که سال‌ها رییس کمیته داوران بود، استاد کلاس بود و من به خوبی با قوانین داوری آشنا شدم، البته در طول سال‌های بعد هم مطالعه‌ام را در زمینه داوری ادامه دادم.

چه شد به تلویزیون رفتید؟

از کانالی فهمیدم، صداوسیما برای شبکه سه گزارشگر می‌خواهد.

اسم آن کانال، پارتی نبود؟

به هیچ عنوان، فقط به من یک آشنایی گفت در شبکه تازه‌تاسیس سه، تست گزارشگری گرفته می‌شود.

شما هم رفتید تست دادید؟

بله، اما با لباس سرگردی نیروی انتظامی رفتم تا شاید راحت‌تر بتوانم به صداوسیما راه پیدا کنم، در صداوسیما پیش آقایی به نام حاج‌آقا امیرحسینی، مدیر ورزش شبکه سوم رفتم، او هم من را به فردی دیگر معرفی کرد که کارشناس این کار بود. یک فیلم بازی منچستریونایتد و لیورپول را به من دادند و گفتند هفت یا هشت دقیقه گزارش کنید. من به آنها گفتم خب اسامی دو تیم را به من بدهید که گفتند، اسامی را هم اشتباه گفتن اشکال ندارد و فقط گزارش کنید، حدود ۱۰ دقیقه گزارش کردم. حاج‌آقا امیرحسینی و آن کارشناس که متاسفانه نامش را فراموش کردم، به همدیگر نگاه کردند و سری تکان دادند، گفتند قبول شدی.

به همین سادگی؟

بله، خب لباس نیروی انتظامی هم به نظر تاثیر داشت تا راحت‌تر این اتفاق بیفتد.

البته فکر کنم به دلیل اینکه شبکه تازه راه افتاده بود هم به شما کمک کرد؟

بله، مطمئن هستم که قضیه همین گونه است.

بعد از آن چه اتفاقی افتاد؟

به من گفتند روز دوشنبه به استادیوم آزادی برو و خودت را به آقای کوتی معرفی کن، من هم رفتم و به هر ترتیبی بود خودم را به ورزشگاه و داخل زمین رساندم. آن موقع گزارشگران از کنار زمین، بازی‌ها را گزارش می‌کردند و رسیدن به آن منطقه کار سختی بود. من با نشان دادن کارت نیروی انتظامی به همکاران موفق شدم به داخل بروم. وقتی به آقای کوتی گفتم که از طرف شبکه سه برای گزارش بازی آمدم، گفت به من حرفی زده نشده، تماس گرفتند و وقتی خاطرجمع شدند، در کنارشان قرار گرفتم. بازی پرسپولیس و آرارات بود. به من اجازه دادند ۱۵دقیقه آخر نیمه اول را گزارش کنم.

از آقای کوتی خبر دارید؟

خیر، فقط می‌دانم در رادیو کرج هستند، یک بار هم در بازی ساپیا و تراکتورسازی ایشان را دیدم.

چه مدت دو نفری گزارش کردید؟

به طور کل سیاست سازمان این‌گونه بود که بازی‌ها را دونفره گزارش کنیم. یک مدت با جواد خیابانی این کار را انجام دادیم که بعد از مدتی با مخالفت گزارشگران مواجه شد و همه می‌خواستند به تنهایی بازی‌ها را گزارش کنند.

چرا؟

همان مثال معروف که آشپز که دوتا شد، غذا شور می‌شود یا بی‌نمک. اصلا جور درنمی‌آید که دو نفر با هم گزارش کنند، حتی در بازی‌های جام جهانی و جام‌ملت‌های اروپا هم قرار بود این کار صورت گیرد که ما به شدت مخالفت کردیم.

چرا یک گزارشگر هم باید فوتبال ایرانی گزارش کند و هم فوتبال خارجی، درحالی که می‌شود این کار را تخصصی کرد؟

اصلا کار درستی نیست مثل اینکه یک آشپز فقط غذای ایرانی بلد باشد و یک آشپز دیگر غذای خارجی. یک آشپز کلاسیک و با مهارت بالا هردو نوع غذا را باید بلد باشد. در بین گزارشگران هم همین‌گونه است، یک گزارشگر باید بتواند هم فوتبال ایرانی گزارش کند و هم فوتبال خارجی. البته به نظرم فوتبال داخلی کشورمان احتیاج به تخصص ندارد و فوتبال خارجی است که باید اطلاعات به‌روز داشته باشید.

یک گزارشگر باید چه فاکتورهایی داشته باشد؟

ابتدا باید تخصص در رشته‌ای که می‌خواهد گزارش کند را داشته باشد. مثلا من مربی فوتبال آقای آتشی مربی بسکتبال بودند و همین‌طور آقای محتشمی‌پور که والیبال گزارش می‌کنند. این باعث می‌شود من از همه همکاران بالاتر قرار بگیرم، چون اطلاعات و نکات فنی زیادی می‌دانم که دیگر همکاران از آنها ناآگاه هستند.

خب آنها هم تجربه کسب می‌کنند در طول سال‌ها گزارش؟

به موازات آنها، من هم در حال تجربه‌اندوزی هستم و هرچقدر آنها جلوتر می‌روند، من هم جلو می‌روم و این باعث می‌شود که هیچ‌گاه به من نرسند و من همیشه گزارشگر بهتری باشم. البته اگر همکار عزیز من، برود و در کلاس‌های مربیگری شرکت کند که من شرکت کردم، آن موقع می‌تواند با من رقابت کند. من به غیر از کلاس‌های فدراسیون فوتبال، در کلاس‌های دیگری که مدرسان خارجی در کشورمان برگزار می‌کنند هم حضور پیدا کردم و حتی چند سال یک دوره ۱۵ روزه در بایرن‌مونیخ گذراندم. اما هیچ‌کدام از گزارشگران دیگر این کار را صورت ندادند و همیشه از من عقب هستند.

اما نظر شما را خیلی‌ها قبول ندارند، ازجمله همکارانتان؟

من برای شما یک مثال می‌زنم. چهار نفر را در نظر بگیرید که قرار است از یک تیغه کوه بالا بروند و تعدادی هم تماشاگر آنها را می‌بینند. این چهار نفر آمادگی بدنی یک‌اندازه‌ای دارند، اما در این بین یک نفر تخصص این کار را دارد، ولی بقیه ندارند. اما سه نفر دیگر که از این امر آگاهی دارند، می‌گویند که این چه کاری است و انصراف می‌دهند، چون می‌دانند که به طور قطع بازنده هستند.

یعنی همکاران شما قبول دارند که از نظر فنی شما بهترهستید؟

بله، عادل و مزدک و سایر دوستان قبول دارند.

شاید با شما تعارف دارند؟

آقایان محصص، حاج‌رضایی، تقوی و ظللی هم با من تعارف دارند؟ آنها می‌گویند که وقتی علیفر گزارش می‌کند، احتیاج به کارشناس فنی نیست، چون خود اطلاعات خوبی دارد.

شاید به دلیل اینکه بیش از حد در گزارش‌ها به مسایل فنی می‌پردازید، به نوعی از شما ناراحت هستند؟

فکر نمی‌کنم. این آقایان لازم باشد، حرف‌هایشان را دوپهلو بزنند. من با پیشکسوتان زیادی صحبت کردم، همه آنها همین نظر را داشتند، وقتی همه یک حرفی می‌زنند مشخص است که من چیزهایی می‌دانم که این حرف را می‌زنم.

یکی از نقدهایی که به شما می‌شود، این است که دفاع چهارنفره خطی را به شدت نقد می‌کنید؟

این یک بحث قدیمی است، من حاضرم ساعت‌ها سر این مساله با شما صحبت کنم.

به نظر شما تیم‌های بزرگ دنیا مثل منچستریونایتد و رئال‌مادرید با مربیان بزرگی مثل فرگوسن و مورینیو اشتباه می‌کنند؟

من نمی‌گویم اشتباه می‌کنند، بلکه آنها برای کارهای دفاعی اهمیت قایل نیستند. دفاع خطی چهارنفره دارای ایرادهای زیادی است، چون در این دفاع، پوشش وجود ندارد و بازیکن حریف به راحتی با دفاع و دروازه تک به تک می‌شود و اصل پوشش به هیچ‌عنوانی وجود ندارد. این یک اصول دفاعی کاملا واضح است که باید پوشش وجود داشته باشد. این اصول از صد سال پیش وجود داشته و تا هزار سال بعد هم همین‌گونه است. این اصل مانند اصول ساختمان‌سازی است که ابتدا باید پایه‌ریزی شود و بعد دیوار روی آن چیده شود. اگر این اصل رعایت نشود دیواری که باید چندین سال هیچ ایرادی پیدا نکند در عرض دو سال می‌ریزد. در تیم‌های بزرگ دنیا هم اصل پوشش رعایت می‌شود، حتی با دو مدافع من می‌گویم مهم نیست دفاع چهار نفره باشد یا سه نفره ، مهم این است که اصل پوشش رعایت شود. در تیم چلسی جان تری و ایوانوویچ دفاع‌های مرکزی هستند که هر دو کاپیتان تیم‌های ملی کشورشان (انگلستان، صربستان) هستند. اما می‌بینید که چقدر راحت این تیم گل می‌خورد، ایراد کار هم در همان دفاع خطی است. دفاع باید پوشش داشته باشد و راهی به غیر از آن ندارد.

فوتبال ایران احتیاج به اطلاعات فنی ندارد، چون فردی که پای تلویزیون نشسته است، یا پرسپولیسی است یا استقلالی که تنها می‌خواهد تیمش پیروز شود و برای او فرقی نمی‌کند، تیمش با تاکتیک ببرد، یا با اشتباه داوری یا با بازی ناجوانمردانه، او فقط می‌خواهد ببرد. من اسم این مخاطب را می‌گذارم، مخاطب تخمه‌شکن

الان نباید خوشحال باشید که بارسلونا و اینترمیلان با دفاع خطی بازی می‌کنند؟

اگر همه تیم‌های دنیا با دفاع پوششی بازی کنند، من از حرفم برنمی‌گردم و اگر همه با دفاع چهارنفره بازی کنند حتی در زمین خاکی هم من از حرفم برنمی‌گردم.

آقای علیفر روزی چقدر مطالعه روی فوتبال دارید؟

من یک ساعت صبح‌ها و دو ساعت هم بعدازظهر در اینترنت روی فوتبال خارجی مطالعه دارم و فوتبال داخلی هم که از روزنامه‌ها و مجلات اطلاعات لازم را می‌گیرم.

اوضاع زبان انگلیسی شما چطور است؟

من در دوره دبیرستان و دانشگاه انگلیسی یاد گرفتم و ۱۲ ترم هم کلاس‌های شکوه را پشت‌سر گذاشتم، گلیم خودم را می‌توانم از آب بیرون بکشم، اما اینکه بتوانم با یک انگلیسی صحبت و مصاحبه کنم، نه نمی‌توانم.

چرا مسایلی فنی را به گزارش بازی و اطلاعات حاشیه‌ای که مخاطب دوست دارد، ترجیح می‌دهید؟

اولویت اول من گزارش بازی است، بعد از آن مسایل فنی، من دوست ندارم اطلاعات پرسنلی مثل سن بازیکن، از کجا آمده، برای کدام کشور است، یا اینکه دیروز عصر پای برادرش شکسته را در اختیار مخاطب قرار دهم. مخاطب دوست دارد اطلاعات فنی به او بدهم. در سازمان برای ما آیین‌نامه تنظیم شده است که اول گزارش، چون باقی موارد باعث عصبانی‌شدن مردم می‌شود.

شما بازتاب اجتماعی گزارش بازی‌هایتان را دارید؟

بله، مردم به من می‌گویند آقای علیفر وقتی شما گزارش می‌کنید، ما همه نکات بازی را به خوبی درک می‌کنیم و به قول معروف می‌فهمیم. من اطلاعات ضروری در اختیار مخاطب قرار می‌دهم.

اما همه مردم که مربی و بازیکن نیستند که بخواهند از اطلاعات فنی استفاده کنند؟

فوتبال خارجی با ایرانی فرق دارد، فوتبال ایران احتیاج به اطلاعات فنی ندارد، چون فردی که پای تلویزیون نشسته است، یا پرسپولیسی است یا استقلالی که تنها می‌خواهد تیمش پیروز شود و برای او فرقی نمی‌کند، تیمش با تاکتیک ببرد، یا با اشتباه داوری یا با بازی ناجوانمردانه، او فقط می‌خواهد ببرد. من اسم این مخاطب را می‌گذارم، مخاطب تخمه‌شکن، با تمام احترامی که برای هواداران قائل هستم، آنها اصلا متوجه نمی‌شوند که گزارشگر بازی چه فردی است و چه اطلاعاتی در اختیارش می‌گذارد، او فقط می‌خواهد تیمش ببرد. عقاید این افراد برای من محترم است، اما عقاید آنها در گزارش من تاثیری نخواهد گذاشت.

در مورد فوتبال خارجی چطور؟

در فوتبال خارجی قضیه تا حدود زیادی متفاوت است، در فوتبال داخلی ما ۲۰ میلیون بیننده داریم، اما در فوتبال خارجی ما حدود دو تا چهار میلیون مخاطب داریم، این تعداد با اینکه خیلی کمتر از مخاطب فوتبال ایرانی است، اما به صورت حرفه‌ای فوتبال می‌بیند و در بین آنها، روزنامه‌نگاران و کارشناسان فوتبال خارجی هم حضور دارند که دقیق همه مسایل را زیر نظر دارند. در مقابل آنها باید با اطلاعات بسیار قوی ظاهر شد. من هم برای بازی‌های خارجی اطلاعات خودم را به روز می‌کنم و هدیک بازی را گزارش می‌کنم

اما در بعضی از بازی‌ها شما نکاتی را می‌گویید که نشان می‌دهد اطلاعات لازم برای گزارش آن بازی را ندارید؟

این امکان ندارد، من در هر بازی اطلاعات کافی گزارش می‌کنم. اگر اشتباه داشته باشم حتما به من از طریق حسین ذکایی که تهیه‌کننده فوتبال خارجی است یادآوری می‌شود. ایشان برای هر بازی از سه نفر در کنار همه گزارشگران استفاده می‌کنند. کار آنها این است که اشتباهات ما را در طول ۹۰دقیقه بازی با ذکر دقایق بنویسند. بعد از بازی یا چند روز بعد آقای ذکایی به ما می‌گویند چنین اشتباهاتی دارید و سعی کنید دیگر تکرار نکنید، برای همین نه تنها بنده، بلکه همه گزارشگران سیما سعی می‌کنند تا با اطلاعات کافی یک بازی را گزارش کنند تا از این نظر اشتباه نداشته باشند.

این افرادی که در کنار شما قرار می‌گیرند، اطلاعات کافی دارند؟

این را دیگر من مشخص نمی‌کنم. حسین ذکایی مسوول این کار است. آقای ذکایی رابطه بسیار خوبی با گزارشگران دارد و همیشه سعی می‌کند جو صمیمی برقرار شود. اشتباهات ما را هم بسیار دوستانه عنوان می‌کند.

در طول هفته چند بازی گزارش می‌کنید؟

اگر فصل فوتبالی باشد، هفته‌ای دو مسابقه که یا زنده است یا ضبط شده.

برای هر بازی چقدر می‌گیرید؟

بسیار ناچیز، واقعا مخاطبان شاخ در می‌آورند. این رقم اگر در استودیو باشد یا در استادیوم فرقی نمی‌کند.

ادامه در صفحه ۱۷

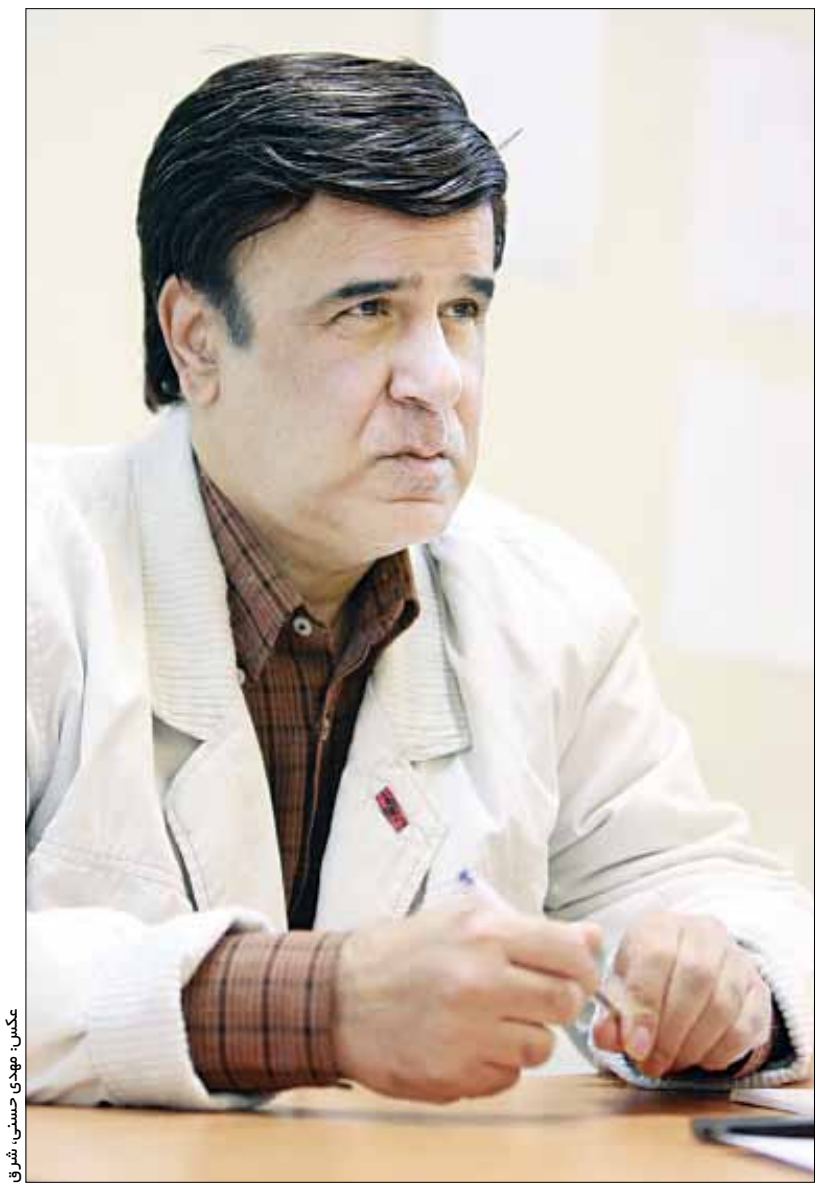

عکس: مهدی حسنی، شرق

قهرمانی آسیا

مسابقات والیبال جام ملت‌های آسیا

ایران انتقام شکست گوانگ‌جو را از ژاپن گرفت

■ تیم ملی والیبال ایران با پیروزی قاطعانه برابر والیبالیست‌های ژاپن با اقتدار به مرحله یک‌چهارم نهایی مسابقات قهرمانی مردان آسیا صعود کرد تا انتقام شکست خود را در مرحله نیمه‌نهایی بازی‌های آسیایی ۲۰۱۰ گوانگ‌جو از پرافتخارترین تیم والیبال آسیا بگیرد.

دیدار این دو تیم در روز پایانی مرحله دوم مسابقات قهرمانی آسیا دوشنبه‌شب در سالن ۱۲ هزارنفری آزادی برگزار شد که طی آن ملی‌پوشان کشورمان توانستند با نتایج ۲۵ بر ۲۵، ۲۵ بر ۲۲ و ۲۵ بر ۱۷ حریف خود را شکست دهند. والیبالیست‌های ایرانی در شبی که شیموزو در ترکیب ژاپن نبود، در مقابل اشتباهات زیاد بازیکنان حریف در سرویس و دفاع، موفق شدند با توپ‌گیری داخل میدان و سد کردن حملات حریف در دفاع روی توپ، در سه گیم متوالی به برتری برسند. خولیو ولاسکو، سرمربی تیم‌ملی والیبال کشورمان با ابراز خوشحالی از پیروزی شاگردانش برابر ژاپنی‌ها، در نشست خبری این دو تیم گفت: پیروزی برابر ژاپن برای تقویت اعتماد به نفس بازیکنان خوب بود اما این پیروزی باارزشی که داشت به معنای برد نهایی برای قهرمانی نیست. ژاپن قهرمان آسیاست و تجربه حضور در مسابقات جهانی دارد. این تیم قبل از سفر به تهران به برزیل رفته بود و دیدارهایی را با برزیل و آلمان برگزار کرده بود. در نهایت این را می‌گویم ژاپن تیم قوی‌ای بود و بازی با آن ساده نبود. ولاسکو به ویژگی‌های بازیکنان ایران در این دیدار اشاره کرد و افزود: آنها با هوش و اعتماد به نفس بالا بازی کردند. حس می‌کنم بازیکنانم قوی‌تر شده‌اند اما باید این پیروزی را فراموش کنند. نباید اهداف کوچک داشت. ما باید به فکر اهداف بزرگ و قهرمانی باشیم. او در مورد عملکرد والیبالیست‌های ژاپنی گفت: پیش از بازی با بچه‌ها صحبت کردم به یاد داشته باشند برای اولین توپی که بالا می‌آید تلاش نکنند تا آن را بخوابانند چراکه ژاپن در این زمینه بسیار قوی است. اما در کل ژاپن مثل همیشه نبود. البته روش بازی این تیم تغییر نداشت اما خوشحالم بازیکنانم با وجود تغییری که در ترکیب ژاپن ایجاد شده بودند، باهوش کار کردند.

اما سرمربی تیم ملی والیبال ژاپن دیدار برابر ایران را تجربه‌ای تلخ برای خود و تیمش خواند و گفت: هرگز این شب و این شکست تلخ را فراموش نمی‌کنم. اتوتا تسویا با بیان این مطلب ادامه داد: خیلی سعی کردم با جا به جایی‌های مکرر جریان بازی را به دست گیریم و حدس بزنیم که ایران در هر موقعیت چه عملکردی خواهد داشت. چند بار پشت خط زن‌ها را جابه‌جا کردم اما هیچ یک از آنها نتیجه نداد و در نهایت تجربه تلخی را به دست آوردیم.

او که از هفت سال پیش هدایت این تیم را بر عهده دارد، در پاسخ به این سوال که تیم ایران نسبت به گذشته، به خصوص در فینال مسابقات ۲۰۰۹ فیلیپین و بازی‌های آسیایی ۲۰۱۰ گوانگ‌جو چه تغییری کرده است، گفت: ایران نسبت به گذشته خیلی قوی‌تر شده است. البته طی این دو سال اخیر خود را در یک سطح نگه داشته است. من امیدوارم بتوانیم روزی با این تیم در لیگ جهانی روبه‌رو شویم. اتوتا تسویا با تاکید بر عملکرد قبلی ایران در خط دفاع یادآور شد: ما در این شرایط باید از سه بازیکن بیرون خطزن خوب بهره می‌بردیم اما فقط دو نفر آنها خوب کار می‌کردند و آن یکی خیلی خوب نبود به همین دلیل نتوانستیم مقابل ایران مقاومت کنیم. سرمربی ژاپن که تیمش پیش از دیدار با ایران مقابل هند هم شکست خورده بود، در پایان صحبت‌هایش گفت: ما ۱۲ بازیکن داریم. سعی می‌کنیم در بازی‌های آینده با اعمال تغییرات تاکتیکی لازم، شرایط را برای نتایج بهتر مهیا کنیم.

کاپیتان تیم ملی والیبال ژاپن نیز پس از شکست برابر ایران گفت: خیلی تلاش کردیم این بازی را ببریم اما به هر حال غیبت «شیموزو» تاثیر خود را در بازی گذاشت. به هر حال او بازیکن بسیار خوبی است و نبودش عملکرد تیم را خیلی تحت تاثیر قرار داد. ایران واقعا نمایش خوبی از خود نشان داد. با توجه به دستورات سرمربی تغییرات زیادی در ترکیب تیم انجام دادیم تا بتوانیم بازی را به دست بگیریم. چندین بار شیوه کارمان را تغییر دادیم اما در نهایت موفق نشدیم. پیروزی ۳ بر صفر ایران مقابل ژاپن در حالی رقم خورد که نمایندگان کشورمان دیدارهای گذشته خود را برابر تیم‌های افغانستان، چین تایپه، هند و پاکستان نیز با همین نتیجه به سود خود تمام کرده بودند. اما در ادامه مسابقات این روز، حساس‌ترین دیدار میان تیم‌های استرالیا و چین برگزار شد که با برتری ۳ بر یک استرالیای به پایان رسید. هند ۳ بر ۲ پاکستان را شکست داد و سریلانکا ۳ بر صفر مغلوب کره‌جنوبی شد. دیدارهای تعیین رده‌بندی تیم‌های نهم تا شانزدهم نیز برگزار شد که طی آن تایلند و قزاقستان با نتیجه مشابه ۳ بر صفر به ترتیب حریفان خود، افغانستان و چین تایپه را شکست دادند و دو تیم قطر و ازبکستان نیز با نتیجه یکسان ۳ بر یک به ترتیب مغلوب اندونزی و ترکمنستان شدند. به این ترتیب با پایان مرحله مقدماتی این هشت تیم به مرحله یک‌چهارم نهایی مسابقات صعود کردند که در این میان استرالیا دیروز با غلبه بر پاکستان به عنوان تیم صدرنشین و اولین تیم راه‌یافته به مرحله نیمه‌نهایی معرفی شد.